

[Bilgrav-Nielsen.]

ønskede at få tingene vurderet til bunds, at komme igennem, fordi et flertal havde låst sig fast. Det er derfor klart, at når vi nu ser en ny mulighed for at få nyvurderet tingene — der er kommet et nyt folketing — så udnytter vi den, og det tror jeg er en rimelig arbejds gang, når man har nogle synspunkter, man gerne vil have igennem.

Jeg vil først holde mig til de to forslag, som ministeren fremsætter. De drejer sig om at ratificere aftaler, som den tidligere regering indgik med den svenske regering, og de drejer sig altså om lufttrafiksam arbejde i Øresundsområdet. Om den del synes jeg kun der er at sige, at det er rimeligt og fornuftigt, ja, nødvendigt med en sådan aftale, hvis der skal bygges lufthavn på Saltholm, og de enkelte dele i aftalen, de enkelte artikler, har jeg ikke særlige bemærkninger at gøre til. Kun på et enkelt område — men det er en ting, vi kan komme tilbage til i udvalget — synes jeg nok, der kan være grund til at stille et par spørgsmål. Det drejer sig om det svenske atomkraftværk, som er under opbygning i Barsebäckområdet. Det ligger direkte i indflyvningsområdet til hovedbanerne på Saltholm. Jeg synes, det er væsentligt også i forbindelse med den debat om atomkraftværker, som er ved at blive rejst, at vi får dette problem ordentlig undersøgt. Det hedder i forslaget, at der ikke skulle være problemer, og at overflyvning af det område ikke skulle give problemer, men jeg mener, det er væsentligt, at vi får det slået fast, at der sikkerhedsmæssigt intet er til hinder for, at en meget intensiv overflyvning af dette område kan finde sted.

Den anden del, ratifikationen af aftalen om de faste forbindelser, er den mest vidtrækkende. Den dækker over anlæg af en lufthavn på Saltholm for dansk regning, anlæg af en fast forbindelse i KM-linjen for svensk regning, anlæg af en tunnel mellem Helsingør og Helsingborg, hvor udgifterne skal fordeles ligeligt mellem Danmark og Sverige, og dernæst indeholder aftalen en forudsætning om, at der bygges en fast forbindelse over Store Bælt, alt sammen inden 1985. Når der i dag igen er talt med store bogstaver om nordisk samarbejde, om fremsynethed, om det globale i, at Danmark bygger lufthavn på Saltholm, så savner jeg

bare en enkelt linje, der fører over til Danmarks økonomiske muligheder i den forbindelse.

Jeg synes, det ville have været godt for den offentlige debat, om man bare havde antydnet, hvilket fantastisk opsving der atter må komme i landets økonomiske situation, siden man kan fortælle befolkningen, at vi inden 1985 er klar til at rejse disse anlæg, som formentlig vil komme til at koste over 10 mia kr. tilsammen.

Jeg mærker mig, som ordføreren for fremskridtspartiet gjorde det, at der hverken i fremsættelsestalen eller i forslagene er nævnt noget som helst om, hvad disse anlæg totalt vil komme til at koste samfundet. Det er nævnt, at den danske andel af tunnelforbindelsen Helsingør-Helsingborg vil beløbe sig til 450-500 mill. kr., men alt andet er glemt, og det er dog den mindste del, der her er tale om.

Aftalens økonomiske rækkevidde går man udenom fra tilhængernes side, det er en mindre del, og det gør man frejdigt, mens den vigtigste politiske diskussion her i landet drejer sig om økonomi.

Jeg mærker mig også, at regeringen ved sin tiltrædelse eller umiddelbart efter forelagde et spareforslag for folketingets finansudvalg. I dette forslag regnede man ikke med, at man skulle spare på de to store anlæg på Saltholm og Store Bælt i det kommende finansår. Derefter fremsatte det radikale venstre sit forslag om en nyvurdering, og jeg kan godt sige, at det hang meget sammen med, at vi konstaterede, at regeringen ingen vilje havde til at spare på disse anlæg i situationen.

Da vi havde fremsat vores forslag, kom så regeringens forslag om ratifikation og dermed fremsættelsestalen, som indeholder et afsnit om, at regeringen godt vil udskyde et år. Nu er der siden da indgået en aftale mellem to partier her i folketinget, der tilsammen udgør et mindretal, og som så senere er blevet støttet af et par andre partier, og det går ud på, forstår jeg, at der ikke kan spares. Eller hvordan hænger det sammen? Kan der spares på de to store anlæg i det kommende finansår? Hr. Kampmann gav udtryk for her for lidt siden, at anlæggene skulle fremskyndes. Regeringen siger, at de skal udskydes et år. Jeg kunne tænke mig, om ministeren kunne give os en klar for-